

عنوان مقاله:

تاثیر کاربرد گلايسين بتائين بر عملکرد و ویژگی های فیزیولوژیک رقم های گندم دیم در کرمانشاه

محل انتشار:

فصلنامه اکو فیزیولوژی گیاهی، دوره 12، شماره 41 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

مهدی روزرخ - تنش خشکی

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی پاسخ عملکرد و ویژگیهای فیزیولوژیکی رقم های گندم دیم (*Triticum aestivum* L.) به کاربرد خارجی گلايسين بتائين، آزمایشی بصورت فاکتوریل و در قالب بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار، در سال زراعی ۹۵-۱۳۹۴ در مزرعه پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه انجام شد. تیمارها شامل چهار رقم گندم منتخب (سرداری و آذر، متحمل به خشکی) و (رصد و اوحدی، حساس به خشکی)، و چهار سطح کاربرد گلايسين بتائين در دو مرحله رشدی ابتدای سنبله دهی و آغاز پر شدن دانه ها بود. نتایج نشان داد، بین رقم ها در بیشتر ویژگی ها تفاوت معنی داری وجود داشت و رقم سرداری در اغلب موارد برتر از سایر رقم ها ظاهر شد، به نحوی که بالاترین عملکرد دانه و پرولین (۸۸/۳۵۷۱ کیلوگرم در هکتار) و پرولین دانه (۹۴/۲۹ میکرو مول بر گرم) را داشت. محلولپاشی گلايسين بتائين در غلظت ۱۰۰ میلی مولار باعث افزایش معنی دار طول سنبله، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، شاخص برداشت و میزان پرولین دانه شد. بررسی برهمکنش رقم در گلايسين بتائين نشان داد که در غلظت ۱۰۰ میلی مولار گلايسين بتائين، پرولین تنها در دو رقم متحمل به خشکی سرداری و آذر، بیشترین میزان و با تفاوت معنی دار از سایر سطوح محلولپاشی بود، بنابراین در مجموع می توان بیان کرد که بین میزان پرولین و عملکرد دانه در رقم های متحمل به خشکی در گندم رابطه مثبتی وجود دارد. و بنا براین می توان محتوای پرولین را به عنوان معیار مناسبی در پیش بینی تحمل به خشکی رقم های گندم دیم توصیه کرد.

کلمات کلیدی:

سرداری، متحمل به خشکی، پرولین، محلولپاشی، بذر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1608420>

